

Čekání na Trumpa, Síkelova zařatost a oslava delfínů. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 15. února 2024

ČESKO: Ministr Josef Síkela, na kterého ještě teď se slzou v oku vzpomínáme jako na toho, který vyhnitím vyřešil energetickou krizi, se vyjevil pro Seznam Zprávy. Až oko nezůstalo suché. Už zase. Jsme jen krok od odstřižení ruské ropy. Podle ministra ji nahradíme ropou iráckou. Irák je vůči nám přátelský, těší se na spolupráci. Marně jsem se na mapě snažil najít ropovod vedoucí přímo z Iráku. Pak jsem si vzpomněl na Donalda Trumpa. A na delfíny.

„Irácká ropa by měla podle plánu do Česka putovat přes ropovod TAL/IKL z italského Terstu, kam dorazí po moři,“ zazněla klíčová věta celého ministerského dumání na serveru Seznam Zprávy. Po moři. Tedy za pomoci tankerů, kterých máme plné přístavy. Nedávno jsem jel vlakem kolem děčínských přístavů na Labi. Schválně jsem si vzal papír a tužku a počítal, kolik jich tam připravených zachránit naši automobilitu kotví. Napočítal jsem nula. Pak mi došlo, že jsem kardinální tele, tankery nekotví na Labi, tam se nevejdou, tankery kotví na moři. Jenže ať jsem hledal, jak jsem hledal, tankery jsem v majetku republiky nenašel. A tak si kapacitu tankerů budeme muset pronajmout. Což patřičně zvedne cenu na benzinových stanicích.

Zvedající se náklady, to je věc. Ministr Síkela zaskočil do Litvínova. Očíhnout polskou rafinérii, která vydělává Polsku na Čechům prodávaných pohonných hmotách. Prý bude potřeba hodně inovací a rekonstrukcí, zkonstatoval smutně ministr. A nejen tam.

„Pro nás je to kombinace několika věcí, jde třeba o státní hmotné rezervy a strategické zásoby ropy, protože zatím jsme uměli skladovat jenom ruskou ropu, na to jsme byli technologicky připraveni. Musíme tedy vyřešit více věcí, nejenom najít správnou směs pro Litvínov,“ řekl Síkela. Hurá, bude se platit za ideologickou zařatost.

Teď si dovolím zabrousit do trochu nepohodlných vod. Do prezidentských voleb v USA. U nich se jistě chystá nějaká šikovní Bidenova křivka (překvapivé obrácení výsledku voleb po přepočítání korespondenčních hlasů... již brzy i u nás, patříme totiž na Západ), ale pokud bychom vycházeli z nálad v USA, lze s úspěchem předpokládat, že do prezidentského úřadu se opět dostane Donald Trump. A ten už teď velmi jasně vzkazuje, že válku na Ukrajině utne a vynaložené peníze na válčení radši investuje do prosperity USA.

Z evropských politických krajín už zaznívá přinejmenším panika. Budeme muset uživit neukojitelný chřtán válečných výdajů sami? Ukrajinci se Trumpova možného nástupu do Bílého domu doslova děsí. O tom informoval německý deník Bild. V článku o nově otevřené zbrojní továrně firmy Rheinmetall v Unterluss, která má v Německu chrlit 200 tisíc dělostřelecké munice ročně, deník popsal reakce vojáků Ukrajiny. Vojáci Ukrajiny se obávají, že pokud se Trump stane prezidentem USA a začne naplňovat to, co říká, obrovské množství Ukrajinců za to zaplatí svým životem.

Toť otázka do pranice, protože Donald Trump pravil, že válku na Ukrajině ukončí, ne že ji pouze přestane financovat. Což, jak předpokládám, povede k tomu, že řešení konfliktu vezmou do rukou diplomaté. A tedy právě naopak vojáci umírat konečně přestanou. Je pak na diplomatickém jednání, jaké podmínky pro urovnání vztahů mezi Ruskem a Ukrajinou budou. To, že je Trump nevyzpytatelný, vychloubačný a až tradičně texaský americký, víme, zároveň ale víme, že za jeho éry v Bílém domě nové války nevypukaly, naopak, svět se stácel více k diplomacii a jednání. To je

nesporný fakt. Z toho i usuzuji, že pokud se Trump do Bílého domu dostane, šance na mír na Ukrajině razantně stoupne. Otázkou je, zda to bude mír, kde bude Ukrajina mít své hlavní slovo při jeho sjednávání. Ale na tom by byla kouzelná právě ta diplomacie. Státy spolu musí mluvit, jednat, dohadovat se, smlouvat, hrát zákulisní šachy. A to i ta ukrajinská nebo evropská strana, která do jednání o příměří a následném míru má také co mluvit.

Právě principy demokracie, které se v USA chystají překopat proválečnou rétoriku dneška, mohou zvrátit politiku celé planety. Jakmile by začaly USA tlačit na ukončení konfliktu, začnou s mírným zpožděním na ukončení tlačit i evropské země (doufám, doufám, že nebudeme sledovat síkelovskou zaťatost a snahu utáhnout celý konflikt bez USA, to bychom to tady mohli zabalit už definitivně). A i mezi evropskými zeměmi a Ruskem se bude muset pracovat na urovnání vztahů. Za pár let už, v rámci normalizace vztahů, můžeme opět prošťuchovat ropovod Družba a začít brát ropu z Ruska. A to urovnání vztahů prostě přijde. Časem. Nikdy to není tak horké, jak to politici vykreslují. A křivdy současností se stanou křivdami historie, které obchodní a diplomatické vztahy začnou hojit. Pokud tedy nedojde k narušení demokracie nějakou pěknou Bidenovou křivkou.

Pak je také na místě pamatovat, že USA se rády pro podporu svého zbrojního průmyslu vrací na střelnici Blízkého východu. Vzpomeňme, s jakou záminkou USA zaútočily na Irák, kterému se nyní odevzdáváme v ropě do rukou. Šlo o nařčení ze strany USA, že Irák vlastní zbraně hromadného ničení a že je třeba je zničit. Žádné takové zbraně se nenašly, Irák skončil po americké léčbě dočasně ve středověku a pohřbil 650 tisíc zabitých civilistů a zbrojní průmysl USA tam kasíroval 12 let permanentního odebrání jeho výrobků na zabíjení lidí. Což je milé přilepšení na pohodlný důchod warlordů Ameriky. Možná v příštích letech dostaneme za úkol pro změnu zase nenávidět Irák, co my víme.

A co s tím mají společného chudáci delfíni? No, asi takhle. Na životním prostředí nám nyní sedí Petr Hladík, který zavádí velmi radikální opatření stran ochrany životního prostředí. Musíme snižovat emise. A takový tanker napěchovaný ropou plující po moři, to je setsakra velký zásah do klimatického žalu. Je tedy pravděpodobné, že ministr Síkela teď tajně jedná s velvyslanci delfíniho království o úzké spolupráci na odtahu tankerů z Iráku do překladiště v Itálii. Snad se domluví, už ukázal, že umí tančit, jak mu pískají, tak snad i on zapíská tak, aby se s delfíny domluvil. Pokud ne, tak klima spas naše duše, ublížíme mu pekelně drahým pronajímáním tankerové dopravy.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: Krajske Listy